

[Birgith Mogensen]

Så vidt citatet. Og så kommer den unge landmand med en række forslag og tanker, som det vil være værdifuldt at læse.

Lad mig konkludere: CD vil ikke acceptere, at en alt for restriktiv miljøpolitik lukker industrier og arbejdspladser. Men sker der over en årrække en rimelig opretning af forholdene, så er CD med inden for alle former for forureningsdebat.

Økonomien skal være i pagt med de anstrengelser, vi skal gøre os. Derfor kan vi ikke kaste os ud i en engangsløsning over hals og hoved. Vi må prioritere, og her vejer hensyn til alle involverede, altså også dem, der dels ejer, dels arbejder i foretagender, der forurenere, meget tungt.

CD hverken kan eller vil acceptere, at erhverv lægges for had. I morgen er det måske husmødrene, der får et hak, fordi de ikke frasorterer det, der kunne genbruges. »Vi er alle i samme båd,« sagde Helge Kjærulff-Schmidt engang. Lad os stå sammen om en løsning, der tilgodeser alle parter. Lad os ikke her i dag score billige point forud for et valg. Lad os i stedet for skabe en nødvendig vished ude i befolkningen for, at vi vil sætte magt bag de smukke ord om vores natur, vores fødevarer, vores produkter i det hele taget. Selvsagt skal vi leve rent, så rent, det nu engang lader sig gøre. Derfor bør denne debat også have et anstændigt og rent forløb.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg forstod på fru Birgith Mogensen, at hun havde vanskeligt ved at finde eksempler på skovdød. Nu er skovdød jo ikke nogen særlig enkel problemstilling. Der er en lang række faktorer og en lang række iagttagelser, man skal gøre, før man kan tale om skovdød. Problemet er imidlertid, at hvis ikke man foretager systematiske undersøgelser, så kan denne skovdød komme i en gevaldig fart. Fru Birgith Mogensen: i maj 1982 mente ingen – ingen – i delstaten Hessen i Vesttyskland, at der var tale om skovdød. I september 1983 konstaterede man, at kun 37 pct. af rødgranskovene var ubeskadigede. Så stærkt kan det altså gå, hvis man ikke iværksætter systematiske undersøgelser, eller hvis man iværksætter disse systematiske undersøgelser for sent. Det var måske en af de ting, man også godt kunne tage op i forbindelse

med en miljødebat herinde, nemlig at sige: hvordan står det i grunden til med skovsundheden i de danske skove? Skal vi vente, til vi alle direkte kan se, hvor galt det står til, fru Birgith Mogensen?

Anne Grete Holmsgård (VS):

Undskyld, hr. minister, men det var altså lidt for meget af en pæn konfirmationstale, der kom i starten af debatten her i dag. Helt ærligt, det var ikke en af den slags prædikener, hvor man virkelig synes, man burde gå i kirke hver dag. Faktisk så ville jeg, hvis jeg havde siddet i den kirke, have tænkt: det var dog pokkers, jeg ikke blev hjemme og gnaskede i mine rundstykker i stedet for.

O.k., ingen var glemte: Ringkøbing Fjord var der, blot glemte ministeren at nævne farven på Ringkøbing Fjord, som minder stærkt om en vis Limpopoflod, som vi alle sammen har hørt om som børn. O.k., de bløde områder, planlægningen, naturfredningen osv., var der også, blot glemte ministeren vist, hvad han selv sagde for et år siden i denne sal: hvis virksomhed A ønsker at ligge i Nordsjælland, så skal virksomhed A også have lov til det og til at ligge dér, hvor virksomhed A gerne vil ligge. Det var under en berømmelig debat om IBM, og det handlede selvfølgelig ikke om IBM. Det var en fuldstændig fiktiv, en fuldstændig tænkt virksomhed, ministeren talte om. Selvfølgelig var disse ting med, men som sagt på en lidt underdrejet måde.

O.k., jeg ved godt, at det ikke altid er let at hedde hr. Chr. Christensen og være minister i denne regering, fordi han selvfølgelig bliver klemmt, og vi har mange gode eksempler på, at ministeren bliver lidt klemt, lidt meget klemt, nogle gange lidt temmelig meget klemt, f.eks. af landbrugsministeren eller af andre inden for venstres rækker. Men de er såmænd nok ikke de eneste, for så tror jeg ikke, ministeren ville være så klemt, som han er i mange miljøsager.

Men jeg vil give et godt råd: det lønner sig at stikke næsen frem en gang imellem, og det lønner sig at være lidt mere fræk, end ministeren var i denne debat. Og specielt når det er en debat, der handler om prioritering, for så er det jo ikke helt nok at sige, at vi synes, det hele er godt osv., og så alligevel